

Sygn. akt II KK 483/22

POSTANOWIENIE

Dnia 22 listopada 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Motuk

w sprawie **K. W. i D. H.**

skazanych z art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 22 listopada 2022 r.

na posiedzeniu bez udziału stron

wniosków obrońców skazanych

o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie

z dnia 10 marca 2022 r., sygn. akt VI Ka 248/21

częściowo zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie z dnia 2 czerwca 2020 r., sygn. akt VIII K 277/19

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł

nie uwzględnić wniosków o wstrzymanie wykonania wyroku wobec K. W. i D. H.

UZASADNIENIE

Obrońcy wyżej wymienionych skazanych w złożonych kasacjach wnieśli – w trybie art. 532 § 1 k.p.k. – o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie z dnia 10 marca 2022 r., sygn. akt VI Ka 248/21, częściowo zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie z dnia 2 czerwca 2020 r., sygn. akt VIII K 277/19.

Przedmiotowe wnioski o wstrzymanie wykonania orzeczenia obrońcy K. W. motywowali zasadnością i doniosłością sformułowanych zarzutów kasacyjnych.

Jeden z obrońców dodatkowo zaakcentował uprzednią niekaralność skazanego, jego dotychczasową postawę procesową oraz potrzebę rehabilitacji stawu kolanowego, a także bliską perspektywę nabycia formalnych uprawnień do ubiegania się o warunkowe zwolnienie.

Obrońca D. H. również odwołał się do charakteru podniesionych w kasacji zarzutów, w tym bezwzględnej przesłanki odwoławczej. Nadto wskazał, że wobec skazanego nie toczą się „*żadne inne postępowania*” i nie podejmował on do tej pory działań utrudniających postępowanie. Podkreślił też, że skazany wymaga rehabilitacji po wypadku komunikacyjnym, prowadzi działalność o charakterze budowlanym oraz pozostaje w związku konkubenckim z partnerką, która przebywa na urlopie macierzyńskim. W ocenie obrońcy, za obecnością skazanego na wolności przemawia również konieczność uregulowania ciążących na nim zobowiązań finansowych.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Wnioski nie zasługują na uwzględnienie.

W myśl art. 532 § 1 k.p.k., w razie wniesienia kasacji Sąd Najwyższy może wstrzymać wykonanie zaskarżonego orzeczenia, jak i innego orzeczenia, którego wykonanie zależy od rozstrzygnięcia kasacji.

W utrwalonym orzecznictwie Sąd Najwyższy przyjmuje stanowisko, że podstawą uprawniającą do odstąpienia od zasady wykonalności orzeczenia z chwilą jego uprawomocnienia (art. 9 k.k.w.) – i tym samym zastosowania instytucji z art. 532 § 1 k.p.k. – są nieodwracalnie niekorzystne dla skazanego skutki, które mogą wystąpić w sytuacji, gdy orzeczenie jest, lub ma być wykonane. Nie mogą natomiast stanowić przyczyny wstrzymania wykonania orzeczenia okoliczności, które związane są z ciężkimi skutkami dla skazanego, wynikającymi z wykonania orzeczenia (por. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 czerwca 2005 r., sygn. akt II KK 410/04). Przy rozpoznawaniu wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia należy również uwzględnić rangę zarzutów podniesionych w kasacji oraz ich widoczną zasadność, a w związku z tym wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji (por. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 sierpnia 2014 r., sygn. akt V KK 145/14).

Odnosząc się do powyższych uwag, stwierdzić należy, że wstępna kontrola kasacji wniesionych w niniejszej sprawie, nie daje podstaw do jednoznacznego uznania przedstawionych w nich zarzutów za oczywiście zasadne, a tym samym przyjęcia wysokiego prawdopodobieństwa uwzględnienia kasacji. Stanowiska skarżących nie podzielił również prokurator, na którym ciąży prawny obowiązek podejmowania czynności procesowych w każdym przypadku rażącego i oczywistego naruszenia prawa. W tym zatem aspekcie wnioski o wstrzymanie wykonania orzeczenia nie zawierają podstaw do ich uwzględnienia. Podkreślić jednak należy, że dokonana na tym etapie analiza złożonych kasacji nie przesądza o kierunku ostatecznego rozstrzygnięcia sprawy przez Sąd Najwyższy, które to rozstrzygnięcie musi być poprzedzone pogłębioną analizą i oceną podniesionych zarzutów kasacyjnych.

Natomiast okoliczności odnoszące się do stanu zdrowia skazanych czy też przywołane względy osobiste lub rodzinne, same w sobie nie mogą być podstawą wstrzymania wykonania zaskarżonego orzeczenia, albowiem tego rodzaju okoliczności nie są przydatne do oceny zasadności podniesionych zarzutów kasacyjnych. Wypada zauważyć, że prezentowane w tym przedmiocie argumenty mogą uzasadniać zastosowanie odpowiednich instytucji, które ustawodawca przewidział w Kodeksie karnym wykonawczym.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.

[as
ał]